

Zbigniew Bagniewski

Świętoszyn, pow. Milicz

Informator Archeologiczny : badania 1, 21-22

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W całym wykopie znajdowano drobne, czasem przepalone, fragmenty przemytych kości. Prawdopodobnie są to kości ludzkie, być może związane z ceramiką łużycką. Pozwala to przypuszczać, że na stanowisko mezolityczne, nawarstwiło się cmentarzysko łużyckie, które uległo zniszczeniu.

Po wstępnej analizie materiału, wydaje się słusznym, odkryty mezolityczny zespół krzemienisty datować na okres borealny, czy raczej jego schyłek.

Z racji zagrożenia stanowiska oraz konieczności wyeksplorowania krzemienicy do końca, wskazana jest dalsza kontynuacja badań.

S W I Ę T O S Z Y Ń, pow. Milicz

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadził mgr Zbigniew Bagniewski, finansował - Uniwersytet Wrocławski.

Stanowisko 2.

Prace miały charakter badań systematycznych i prowadzone były na terenie osady, którą ogólnie należy datować na schyłek mezolitu. Przebadano obszar 125 m² uzyskując 2238 krzemieni, w tym 129 narzędzi i 28 rdzeni. Spośród narzędzi na pierwszy plan wysuwają się skrobacze /49 szt./, zbrojniki /20 szt./, drapacze /11 szt./, wióry mikrołuskane z wnękami /16 szt./ oraz odłupki mikrołuskane /15 szt./. W trakcie omawianych badań odkryto również krawędź bardzo bogatej krzemienicy, także mezolitycznej, którą będzie się nadal eksplorować w latach przyszłych.

Stanowisko 3.

Prace miały charakter badań systematycznych. Objęto nimi osadę,

datowana ogólnie na okres preborealny. Przebadano obszar 102 m² odsłaniając jedno wyraźne skupisko materiału krzemienno /krzemienicę/ - pozostałość po mezolitycznym obiekcie mieszkalnym o kształcie zbliżonym do owalu. Maksymalna średnica obiektu wynosiła 4,00 m. W sumie uzyskano 1045 artefaktów, w tym 58 narzędzi i 25 rdzeni. Wśród narzędzi dominują akrobacze wieloraki /12 szt./, zbrojniki /12 szt./ oraz drapače mikrolityczne. Brak natomiast trapezów. Wśród rdzeni przeważają okazy jednopiętowe, wiórowe, mikrolityczne.

Z tego samego stanowiska pochodzi kilka fragmentów ceramiki / w tym niektóre zdobione/, które łączyć należy z kulturą ceramiki dołkowo grzebykowej.

W Ó J C I C E, pow. Grodków

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził dr Bolesław Ginter, w okresie od 3 do 12.X., finansował UJ.

Prace wykopaliskowe na górnopaleolitycznym stanowisku w Wójciach były kontynuacją wstępnych badań, przeprowadzonych w roku 1963.

W bieżącym sezonie wykopaliskowym przebadano obszar 63 m², uzyskując dużą ilość wyrobów krzemienno. Wyroby te zalegały częściowo w warstwie ziemi ornej, w większej zaś części w występującym poniżej tej warstwy poziomie bruku morenowego. Bruk ten złożony był z kamieni i głazów różnej wielkości, żwiru i piasku spojonego lepiszczem żelazistym i gliną. Niewielka część wyrobów zalegała także w stropowej partii piasków o słabo uchwytnym poziomym warstwowaniu, występujących pod brukiem.

W materiale krzemienno wyróżnić można sporą ilość rdzeni róż-